

רע"פ 8987/16 - מונתסאר אבו חסין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8987/16 - ב'

לפני:
המבקש:
כבוד השופטת ע' ברון
מונתסאר אבו חסין

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד ג'ומעה חלאילה

בשם המבקש:

החלטה

בפניי בקשה שהוכתרה על ידי המבקש "בקשה דחופה לדחיית ביצוע ריצוי עונשו של המבקש". ביום 11.4.2016 הורשע המבקש, על בסיס הודאתו, בביצוע מספר עבירות פריצה והיזק לרכוש; וביום 17.7.2016 נגזר דינו והואשט עליו, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 24 חודשים. ערעור שהגיש המבקש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בפסק דין מיום 26.10.2016, ובו נקבע שעליו להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 20.11.2016. המבקש לא התייצב כנדרש, ותחת זאת הגיש אתמול, יום 21.11.2016, בקשת רשות ערעור על גזר הדין ובד בבד בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

בהחלטה מנומקת שניתנה בו ביום, 21.11.2016, על ידי השופט א' שהם (להלן: ההחלטה), נדחתה הבקשה לרשות ערעור. אשר לבקשה לעיכוב ביצוע, קבע בית המשפט כי יש להצר על כך שזו הוגשה יום לאחר מועד ההתייצבות שקבע בית המשפט המחוזי, וכי לנוכח התוצאה שאליה הגיע ממילא מתייתר הצורך לדון בבקשה; ובתוך כך הורה למבקש להתייצב לריצוי עונשו היום, 22.11.2016, עד שעה 10:00.

תחת התייצבותו לריצוי עונשו, היום בשעה 11:30 הגיש המבקש את בקשתו לדחיית ביצוע עונשו עד ליום 1.1.2017. את

עמוד 1

בקשתו מנמק המבקש בכך שהחלטתו של בית משפט זה נחתה עליו כרעם ביום בהיר, ודאי כאשר הוטל עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל; וכי המציאות שנכפתה עליו מחייבת אותו בהיערכות מיוחדת הן מבחינה אישית הן מבחינה משפחתית; כך במיוחד שעה שפתח בפרק חדש בחייו, הוא התארס לאחרונה ומעוניין להתחתן עם בחירת ליבו לפני כניסתו לכלא.

לאחר שעיינתי בבקשה לא מצאתי בה דבר המצדיק את דחיית ריצוי עונשו של המבקש, על אתר. מאז ניתן גזר הדין שבו נידון המבקש ל-24 חודשי מאסר בפועל חלפו 4 חודשים שבהם היה בידיו להיערך לריצוי עונשו, גם אם ערער על גזר הדין; ואף מעת שניתן פסק הדין בבית המשפט המחוזי חלף קרוב לחודש ימים עד המועד שבו נקבע שעליו להתחיל בריצוי העונש - והעובדה שהגיש בקשת רשות ערעור אין בה כדי לשנות מהאמור, ובייחוד כאשר ידוע שבקשות מסוג זה אינן מתקבלות כדבר שבשגרה (ראו סעיף 6 להחלטה). זאת ועוד, ואולי העיקר, העובדה שהמבקש השתהה בהגשת בקשת רשות הערעור עד יום לאחר המועד שבו נקבע שעליו להתחיל לרצות את עונשו אינה יכול להיזקק לזכותו כעת, לא כל שכן שעה שעשה דין לעצמו לא פעם אלא פעמיים - כך כאשר לא התייצב לריצוי עונשו במועד שקבע בית המשפט המחוזי; וכך כשהוסיף והמרה גם את החלטתו של בית משפט זה שהורה לו להתייצב לריצוי עונשו עד היום בשעה 10:00.

לנוכח כל האמור, אין מקום לעכב את ביצוע המאסר במעמד צד אחד ובנסיבות שנוצרו המבקש יתייצב לריצוי עונשו בבימ"ר "ניצן" מחר, 23.11.2016, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. בלא לגרוע מהאמור, נקבע דיון בבקשה לעיכוב ביצוע ליום 30.11.2016 שעה 10:00.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשע"ז (22.11.2016).

ש ו פ ט ת